

mehanizmi, katerih namen je izogibanje ali zmanjšanje verižnega obdavčevanja, vodijo do enakovrednega rezultata. To, da nacionalna davčna uprava od družbe prejemnice dividend zahteva podatke v zvezi z davkom, ki je bil dejansko obračunan od dohodkov družbe izplačevalke dividend v tretji državi, v kateri ima zadnja sedež, je povezano s samim delovanjem metode odbitka in kot tako ne vpliva na enakovrednost metod oprostitve in odbitka.

5. Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da:

- nasprotuje nacionalni ureditvi, ki domačim družbam priznava možnost prenosa izgub, nastalih v nekem davčnem obdobju, na poznejša davčna obdobja in preprečuje dvojno ekonomsko obdavčevanje dividend z uporabo metode oprostitve za domače dividende, medtem ko za dividende, ki jih izplačajo družbe s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi, uporablja metodo odbitka, kadar taka ureditev ob uporabi metode odbitka ne dopušča prenosa odbitka davka od dohodkov pravnih oseb, plačanega v državi, v kateri ima sedež družba izplačevalka dividend, na poznejša davčna obdobja, če je v davčnem obdobju, v katerem je družba prejemnica dividend prejela tuje dividende, ta družba izkazala izgubo od prihodkov iz dejavnosti, in
- ne zavezuje države članice, da v svoji davčni zakonodaji določi odbitek davka, plačanega na dividende prek pri viru odtegnjenega davka v drugi državi članici ali v tretji državi, zaradi izogibanja dvojnega pravnega obdavčevanja dividend, ki jih prejme družba s sedežem v prvi državi članici, pri čemer je obdavčitev rezultat vzporednega izvrševanja davčnih pristojnosti zadevnih držav članic.

(¹) UL C 19, 24.1.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. februarja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Stockholms tingsrätt – Švedska) – Konkurrensverket proti TeliaSonera AB

(Zadeva C-52/09) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 102 PDEU — Zloraba prevladujočega položaja — Cene telekomunikacijskega operaterja — Posredniške storitve ADSL — Storitve širokopasovne povezave za končne uporabnike — Zbijanje marž konkurentov ali učinek „cenovnih škarij“)

(2011/C 103/03)

Jezik postopka: švedščina

Predložitev sodišče

Stockholms tingsrätt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Konkurrensverket

Tožena stranka: TeliaSonera AB

Ob udeležbi: Tele2 Sverige AB

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Stockholms tingsrätt – Razlaga člena 82 ES – Učinek cenovnih škarij – Cene telekomunikacijskega operaterja, ki je imel prej uveljavljen monopol, za dostop do ADSL – Razlika med cenami, ki jih je operater zaračunaval posredniškemu operaterjem za opravljanje veleprodajnih storitev dostopa do ADSL, in cenami, ki jih je operater zaračunaval potrošnikom za dostop do ADSL, ne zadostujejo za pokritje dodatnih stroškov, ki jih nosi operater za opravljanje teh maloprodajnih storitev

Izrek

Ob neobstoju kakršne koli objektivne utemeljitve gre lahko za zlorabo v smislu člena 102 PDEU, kadar vertikalno integrirano podjetje s prevladujočim položajem na veleprodajnem trgu posredniških asimetričnih digitalnih naročniških storitev izvaja prakso oblikovanja cen, pri kateri razlika med cenami, uporabljenimi na tem trgu, in cenami, uporabljenimi na maloprodajnem trgu storitev širokopasovne povezave za končne uporabnike, ne zadostuje za izravnavo posebnih stroškov, ki jih mora to podjetje nositi za dostop do zadnjenavedenega trga.

V okviru presoje tega, ali politika oblikovanja cen pomeni zlorabo, je treba upoštevati vse okoliščine vsakega obravnavanega primera. Še zlasti:

- je treba načeloma in prednostno upoštevati cene in stroške zadevnega podjetja na maloprodajnem trgu storitev. Samo če se ob upoštevanju okoliščin ni mogoče opreti na te cene in stroške, je treba preučiti cene in stroške konkurentov na istem trgu; in
- je nujno dokazati, da ob upoštevanju zlasti nepogrešljivosti veleprodajnega proizvoda ta praksa ustvarja vsaj potencialen protikonkurenčni učinek na maloprodajnem trgu, ne da bi bilo to kakor koli ekonomsko upravičeno.

Za tako presojo načeloma niso upoštevni:

- neobstoj predpisa, ki bi za zadevno podjetje določal obveznost opravljanja posredniških storitev ADSL na veleprodajnem trgu, na katerem ima prevladujoč položaj;
- stopnja prevlade tega podjetja na tem trgu;
- okoliščina, da navedeno podjetje nima prevladujočega položaja tudi na maloprodajnem trgu storitev širokopasovne povezave za končne uporabnike;

— okoliščina, da so stranke, za katere se uporablja taka praksa oblikovanja cen, nove ali obstoječe stranke zadevnega podjetja;

— nezmožnost podjetja s prevladujočim položajem, da izravna morebitne izgube, ki bi jih lahko povzročila taka praksa oblikovanja cen; niti

— stopnja zrelosti zadevnih trgov in obstoj nove tehnologije na njih, za katero so nujna zelo velika vlaganja.

(¹) UL C 90, 18.4.2009.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. februarja 2011 – Evropska komisija proti Republiki Ciper

(Zadeva C-251/09) (¹)

(Javna naročila za preskrbo in javna naročila za gradnje — Vodni, energetski, transportni in telekomunikacijski sektor — Direktiva 93/38/EGS — Javni razpis — Merila za oddajo — Enako obravnavanje ponudnikov — Načelo preglednosti — Direktiva 92/13/EGS — Revizijski postopek — Obveznost obrazložitve odločbe o neizboru določenega ponudnika)

(2011/C 103/04)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: C. Zadra, zastopnik, I. Chatzigiannis in M. Patakia, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Ciper (zastopnika: K. Likourgos in A. Pantazi-Lamprou, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 4(2) in 31(1) Direktive Sveta 93/38/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov naročanja naročnikov v vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem sektorju (UL L 199, str. 84) – Kršitev člena 1(1) Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L 76, str. 14) – Obveznost obrazložitve odločbe o zavrnitvi ponudnika – Obveznost zagotoviti, da se odločbe, ki jih sprejmejo naročniki, lahko učinkovito in čim hitreje preizkusijo – Načeli enakega obravnavanja in preglednosti

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 233, 26.9.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. februarja 2011 – Activision Blizzard Germany GmbH (prej CD-Contact Data GmbH) proti Evropski komisiji

(Zadeva C-260/09 P) (¹)

(Pritožba — Člen 81 ES in člen 53 Sporazuma EGP — Trg konzol za videoigre in igralnih kartic znamke Nintendo — Omejitev vzporednega izvoza na tem trgu — Sporazum med proizvajalcem in izključnim distributerjem — Sporazum o distribuciji, ki dovoljuje pasivno prodajo — Ugotovitev, da obstaja soglasje volj brez neposrednega listinskega dokaza o omejitvi te prodaje — Dokazni standard, ki se zahteva za ugotovitev vertikalnega sporazuma)

(2011/C 103/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Activision Blizzard Germany GmbH (prej CD-Contact Data GmbH) (zastopnika: J. K. de Pree in E. N. M. Raedts, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: S. Noë in F. Ronkes Agerbeek, zastopnika)

Predmet

Pritožba, vložena zoper sodbo Sodišča prve stopnje (osmi senat) (zdaj Splošno sodišče) z dne 30. aprila 2009 v zadevi CD-Contact Data GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti (T-18/03), s katero je Splošno sodišče zmanjšalo globo, naloženo tožeči stranki, v preostalem pa zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2003/675/ES z dne 30. oktobra 2002 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution in COMP/36.321 Omega – Nintendo), ki se je nanašala na več sporazumov in usklajenih ravnanj na trgu igralnih konzol znamke Nintendo in igralnih kartic, združitvi s temi konzolami, katerih namen je bil omejiti vzporedni izvoz teh konzol in igralnih kartic.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.